

Sygn. akt II AKa 68/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska (spr.)

Sędziowie: SA – Przemysław Filipkowski

SO /del./ – Paweł Dobosz

Protokolant: Adriana Hyjek

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej – Tomala

po rozpoznaniu w dniu 13.12. 2021 r.

sprawy:

Z. G. – s. L. i T., ur. (...) w W.

oskarżonego z art. 258§2 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29.10.2018r. sygn. akt XII K 170/17

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 68/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 października 2018 roku, sygn. akt XII K 170/17.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>	

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja obrońcy Z. G.– zarzuty:</p> <p>1. błędu w ustaleniach faktycznych, który jest konsekwencją dokonania przez Sąd I instancji dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego;</p> <p>2. naruszenie art. 170§1 pkt 3 k.p.k.</p> <p>3. ograniczenie prawa do obrony</p> <p>Apelacja prokuratora-zarzuty:</p> <p>1.rażącej niewspółmierności orzeczonych wobec oskarżonego kar;</p> <p>2. obraza art. 45§1k.k.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja obrońcy Z. G. .		
Skarżący zakwestionował ocenę materiału dowodowego,		

której dokonał Sąd I instancji przedstawiając w tym zakresie własną ocenę pozostającą w opozycji do tej, którą wskazał Sąd Okręgowy. W punktach od 1 do 6 obrońca wymienił szereg świadków, których zeznania jego zdaniem ocenione zostały przez Sąd I instancji dowolnie a nie swobodnie. Obrońca twierdził, iż ta błędna, nietrafna i nie korespondująca z instytucją z art. 7 k.p.k. ocena materiału dowodowego legła u podstaw kolejnych uchybień, tj. błędów w ustaleniach faktycznych. Uchybienia ta w ocenie skarżącego doprowadziły do niezasadnego skazania oskarżonego w przedmiotowej sprawie. Zarówno analiza akt, jak też uzasadnienia Sądu I instancji i zawartej w nim argumentacji prowadzi do oczywistego wniosku, że zarzuty wskazane w apelacji stanowiły jedynie polemikę z prawidłowo dokonaną oceną materiału dowodowego, której dokonał Sąd Okręgowy. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy, Sąd Okręgowy dokonał całościowej oceny depozycji poszczególnych osób i wyciągnął z oceny tej prawidłowe wnioski, które mogły posłużyć do ustalenia stanu faktycznego. Zbędnym byłoby przywoływanie stanowiska Sądu I instancji, które w całości podzielił Sąd Apelacyjny. Na ponad dziesięciu stronach uzasadnienia /str. od 8 do 18/ Sąd I instancji wyczerpująco wykazał w jakim zakresie i z jakich powodów

uznał za wiarygodne /bądź przeciwnie nie dał wiary/ depozycjom poszczególnych osób. Argumentacja obrońcy, który kwestionował stanowisko Sądu Okręgowego nie była zasadna i wynikała z jego roli procesowej w sprawie. Obrońca nie przedstawił żadnych przekonujących argumentów ponad wybiórcze i subiektywne wskazanie poszczególnych elementów z zeznań świadków. Takie stanowisko nie mogło stanowić skutecznej przeciwwagi dla prawidłowego i obiektywnego stanowiska Sądu I instancji. W szczególności skarżący nie wykazał, aby Ł. A., D. G. czy R. B. złożyli obciążające zeznania Z. G. aby umniejszyć własną rolę w przestępczej działalności. Zarzut ten był oczywiście gołosłowny, gdyż świadkowie ci w żadnym razie nie umniejszali swojej roli a składali zeznania na okoliczność popełnianych przestępstw z oskarżonym. Także kwestionując ocenę zeznań M. H., obrońca starał się wskazać na drobne szczegóły z tych depozycji, które jego zdaniem świadczyć miały o ich niewiarygodności. Ponownie zatem podnieść należy, iż z obowiązku obrończego skarżący kierując się daleko idącym subiektywizmem starał się podważyć stanowisko Sądu I instancji. Wobec faktu, że Sąd Okręgowy w przeciwieństwie do obrońcy dokonał obiektywnej oceny także zeznań M. H. czemu dał wyraz w profesjonalnie

sporządzonym uzasadnieniu, także w tym zakresie zarzut apelacyjny uznać należało za oczywiście bezzasadny.

W punkcie 7 apelacji / także apelacja sporządzona pierwotnie przez oskarżonego/ skarżący podnosił, iż Sąd I instancji z naruszeniem przepisów procedury oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków. W osobistej apelacji oskarżony podnosił, że oddalenie przez Sąd I instancji wniosku o przesłuchanie 70 świadków stanowiło naruszenie jego prawa do obrony. Rzecz jednak w tym, iż skarżący nie przedstawił żadnej logicznej argumentacji, która mogłaby podważyć stanowisko Sądu Okręgowego w tym zakresie.

Reasumując stwierdzić należy, iż apelacja obrońcy nie była zasadna.

Apelacja prokuratora.

Także apelacja oskarżyciela publicznego była niezasadna.

Oдноśnie rażącej niewspółmierności orzeczonych kar wobec oskarżonego- zarzut niezasadny i stanowił jedynie polemikę ze słusznym stanowiskiem Sądu Okręgowego. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji wymierzając kary jednostkowe, jak też karę łączną wobec oskarżonego w żadnym razie nie uchybił zasadom wynikającym z normy art. 53 k.k. Sąd Apelacyjny w całości podzielił

pogląd i argumentację Sądu I instancji wskazane w uzasadnieniu /str.21-23/. Za zbędne zatem uznać należy przytaczanie tego stanowiska, wskazując jednocześnie, iż także w tym zakresie Sąd Okręgowy wykazał daleko idący profesjonalizm.

Wbrew twierdzeniom prokuratora, Sąd I instancji nie uchybił normie z art. 45§1 k.k. W tym zakresie Sąd Apelacyjny podzielił częściowo stanowisko Sądu Okręgowego / str. 23 uzasadnienia/. Nadto Sąd II instancji w całości podzielił pogląd Sądu Najwyższego / sygn. akt IIKK 315/17/, zgodnie, z którym brak ustalenia faktycznego, wskazującego na osiągnięcie przez oskarżonego korzyści z przypisanego mu przestępstwa i orzeczenie środka karnego w postaci przepadku osiągniętej z przestępstwa korzyści majątkowej nie ma uzasadnienia i stanowiłoby rażące naruszenie prawa materialnego, to jest art. 45 k.k. W przedmiotowej sprawie ani w postępowaniu przygotowawczym, ani też przed Sądem I instancji nie zostało ustalone czy oskarżony osiągnął korzyść majątkową i w jakiej ewentualnie wysokości. Wskazana przez prokuratora kwota w apelacji wyliczona została jedynie hipotetycznie i w żadnym razie nie mogłaby w okolicznościach przedmiotowej sprawy stanowić podstawy do zastosowania wobec oskarżonego instytucji z art. 45 k.k. Na marginesie wskazać należy, iż nawet sam skarżący nie ma pewności co do faktu sprzedaży środków odurzających – „Z uwagi na to, że zostały one /środki odurzające/ najprawdopodobniej sprzedane, zasadne jest orzeczenie przepadku ich równowartości” / str. 6 apelacji/. Wypada zatem

<p>stwierdzić, iż prawdopodobieństwo nie może zastąpić pewnych ustaleń faktycznych, które dawałyby podstawę do zastosowania instytucji z art. 45 k.k.</p> <p>W okolicznościach wskazanych powyżej także apelację prokuratora uznać należało za niezasadną.</p>	
Wnioski	
o zmianę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy

Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Brak	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 600 (sześćset) złotych tytułem opłaty.

7. PODPIS
Dorota Radlińska Paweł Dobosz Przemysław Filipkowski

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>	
---------------------------------------	--

Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego Z. G.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 X 2018 r., sygn. akt XII K 170/17		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<i>1.4. Wnioski</i>		
#	uchylenie	# zmiana

<i>1.3</i> <i><u>zaskarżenia</u></i> <i>Granice</i>	
Wpisać kolejny numer załącznika 2	

Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 X 2018 r., sygn. akt XII K 170/17	
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>		
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana